

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ 17*

"Περί αποζημίωσης των ατυχημάτων εργασίας"

Η Γενική Συνέλευσις της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, Συγκληθείσα εν Γενεύη υπό του Διοικητικού Συμβουλίου του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και συνελθούσα αυτόθι την 19ην Μαΐου 1925, εις την εβδομήν αυτής σύνοδον,
 Αφού απεφάσισε την αποδοχήν διαφόρων προτάσεων σχετικών προς την αποζημίωσιν των ατυχημάτων εργασίας, ζήτημα περιλαμβανόμενον εις το πρώτο θέμα της ημερησίας διατάξεως της συνόδου, και
 Αφού απεφάσισεν ότι αι προτάσεις αύται δέον να λάβουν τον τύπον διεθνούς Συμβάσεως,
 Αποδέχεται την ως έπεται Σύμβασιν, προς επικύρωσιν υπό των Μελών της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, συμφώνως προς τας διατάξεις του Καταστατικού Χάρτου της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, ήτις αποκαλείται Σύμβασις περί αποζημίωσης των ατυχημάτων εργασίας, 1925.

Άρθρον 1.

Παν Μέλος της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, επικυρούσιν την παρούσαν Σύμβασιν, υποχρεούται όπως εξασφαλίζη εις τα θύματα ατυχημάτων εργασίας ή τους δικαιούχους αυτών, όρους αποζημίωσης ίσους τουλάχιστον προς τους εν τη παρούση Συμβάσει προβλεπομένους.

Άρθρον 2.

1. Αι περί επανορθώσεως των ατυχημάτων εργασίας, νομοθεσίαι και κανονισμοί, δέον όπως έχουν εφαρμογήν εις τους εργάτας, υπαλλήλους ή μαθητευομένους οίτινες απασχολούνται εις οιασδήποτε φύσεως δημοσίας ή ιδιωτικής επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις ή καταστήματα.
2. Έκαστον Μέλος δικαιούται, εν τούτοις, όπως εν τη εθνική αυτού νομοθεσία προβλέπη οιασδήποτε εξαιρέσεις ήθελε θεωρήσει απαραίτητους καθ' ότι αφορά :
 - α) πρόσωπα εκτελούντα εργασίας παρεμπιπτούσης φύσεως ξένας προς την επιχείρησιν του εργοδότη. β) τους καθ' οίκον εργαζομένους. γ) τα μέλη της οικογενείας του εργοδότη, άτινα εργάζονται αποκλειστικώς δια λογισμόν του και διαμένουν υπό την στέγην αυτού. δ) τους μη χειρώνακτας εργαζομένους των η αμοιβή υπερβαίνει το υπό της εθνικής νομοθεσίας καθοριζόμενον όριον.

* Η Διεθνής Σύμβαση Εργασίας 17 κυρώθηκε από την Ελλάδα με το Ν.2078/52 (ΦΕΚ 116/Α/13-6-52) και παρατίθεται με τη γλωσσική μορφή που έχει στον κυρωτικό νόμο.

Άρθρον 3.

Η παρούσα Σύμβασις δεν αφορά :

- 1) τους εργάτας θαλάσσης και αλιείς δι' ους θέλει θεσπισθή μεταγενεστέρα Σύμβασις
- 2) πρόσωπα υπαγόμενα εις ειδικόν σύστημα αποζημιώσεως τουλάχιστον εξ ίσου ευνοϊκόν προς το υπό της παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμενον.

Άρθρον 4.

Η παρούσα Σύμβασις δεν έχει εφαρμογήν εις την γεωργίαν, δι' ην παραμένει εν **ισχύϊ** η εις την τρίτην σύνοδον της Διεθνούς Συνδιασκέψεως της Εργασίας ψηφισθείσα Σύμβασις περί αποζημιώσεως των ατυχημάτων εργασίας εν τη γεωργία.

Άρθρον 5.

Αποζημιώσεις οφειλόμεναι εν περιπτώσει ατυχημάτων επενεγκόντων τον θάνατον ή διαρκή ανικανότητα προς εργασίαν καταβάλλονται υπό μορφήν συντάξεως εις τον παθόντα ή τους δικαιούχους αυτού. Εν πάση περιπτώσει αι αποζημιώσεις αύται δύνανται να καταβάλλωνται εν όλω ή εν μέρει υπό μορφήν κεφαλαίου οσάκις παρέχεται εις τας αρμοδίας αρχάς η εγγύησις καταλλήλου χρησιμοποίησεως τούτου.

Άρθρον 6.

Εν περιπτώσει ανικανότητας χορηγείται αποζημίωσις, το βραδύτερον από της πέμπτης ημέρας μετά το ατύχημα, είτε οφείλεται αύτη παρ' εργοδότης είτε παρ' ιδρύματος ασφαλίσεως κατά του ατυχήματος ή κατά της ασθeneίας.

Άρθρον 7.

Εις τα θύματα ατυχημάτων, άτινα λόγω ανικανότητος προς εργασίαν διατελούν εις κατάστασιν απαιτούσαν συνεχή αντίληψιν τρίτου προσώπου χορηγείται συμπληρωματικόν επίδομα.

Άρθρον 8.

Αι εθνικαί νομοθεσίαι δέον να προβλέπουν τα μέτρα ελέγχου ως και τας μεθόδους αναθεωρήσεως των αποζημιώσεων αίτινες ήθελον θεωρηθή αναγκαίαι.

Άρθρον 9.

Τα θύματα ατυχημάτων εργασίας δικαιούνται ιατρικής περιθάλψεως και οιασδήποτε άλλης χειρουργικής ή φαρμακευτικής αντίληψεως, αίτινες ήθελον θεωρηθή αναγκαίαι λόγω του επισυμβάντος ατυχήματος. Η ιατρική αύτη αντίληψις βαρύνει ή τον εργοδότην ή τα ιδρύματα ασφαλίσεως κατά ατυχημάτων, ασθeneίας ή αναπηρίας.

Άρθρον 10.

1. Τα θύματα ατυχημάτων εργασίας δικαιούνται εις την, υπό του εργοδότης ή του ασφαλιστού, χορήγησιν και κανονικήν αντικατάστασιν των μηχανημάτων ορθοπεδικής και προθέσεως των η χρήσις κρίνεται αναγκαία. Δύναται εν τούτοις να γίνη όλως κατ' εξαίρεσιν δεκτόν υπό της εθνικής νομοθεσίας, όπως αντί της χορηγήσε-

ως και ανανεώσεως των τοιούτων συσκευών, καταβάλλεται εις το θύμα, συμπληρωματική αποζημίωσις, καθοριζομένη κατά τον χρόνον του καθορισμού ή της αναθεωρήσεως του ποσού της αποζημιώσεως, όπερ αντιπροσωπεύει την πιθανήν δαπάνην προμηθείας και ανανεώσεως των συσκευών τούτων.

2. Ως προς την ανανέωσιν των συσκευών η εθνική νομοθεσία δέον να προβλέπη μέτρα ελέγχου θεωρούμενα απαραίτητα, είτε προς αποφυγήν καταχωρήσεων είτε προς εξασφάλισιν ότι αι συμπληρωματικά αποζημιώσεις, θέλουν διατεθή προς τον σκοπόν τούτον.

Άρθρον 11.

Αι εθνικάί νομοθεσίαι δέον να περιλαμβάνουν διατάξεις αίτινες λαμβανομένων υπ' όψιν των ειδικών συνθηκών εκάστης χώρας θα είναι τα μάλιστα πρόσφοροι όπως εξασφαλίσουν οπωσδήποτε εις τα θύματα ατυχήματος ή τους εξ αυτών έλκοντας δικαίωμα, την καταβολήν του ποσού της επανορθώσεως και εγγυώνται κατά της αφερεγυότητος του εργοδότη ή του ασφαλιστού.

Άρθρον 12.

Αι επίσημοι επικυρώσεις της παρούσης Σύμβάσεως, κατά τα οριζόμενα υπό του Καταστατικού Χάρτου της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, ανακοινούνται προς τον Γενικόν Διευθυντήν του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας παρ' ου και καταχωρίζονται.

Άρθρον 13.

1. Η παρούσα Σύμβασις άρχεται ισχύουσα ευθύς ως καταχωρισθούν υπό του Γενικού Διευθυντού αι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας.
2. Αύτη δεσμεύει μόνον τα Μέλη των η επικύρωσις έχει καταχωρισθεί εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας.
3. Κατ' ακολουθίαν η Σύμβασις αύτη άρχεται ισχύουσα δι' έκαστον Μέλος αφ' ης η επικύρωσις της καταχωρισθή εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας.

Άρθρον 14.

Ευθύς ως καταχωρισθούν εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας αι επικυρώσεις δύο Μελών της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, ο Γενικός Διευθυντής του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, γνωστοποιεί τούτο εις πάντα τα Μέλη της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας.

Γνωστοποιεί ωσαύτως προς αυτά την καταχώρισιν των επικυρώσεων αίτινες ανακοινούνται εις αυτόν μεταγενεστέρως υπό πάντων των λοιπών Μελών της Οργανώσεως.

Άρθρον 15.

Επιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 13, παν Μέλος επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν, υποχρεούται όπως μέχρι της 1ης Ιανουαρίου 1927 το βραδύτερον να εφαρμόση τας διατάξεις των άρθρων 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 και 11, και λάβη τα αναγκαία μέτρα, δια την τελεσφόρον εφαρμογήν των διατάξεων τούτων.

Άρθρον 16.

Παν Μέλος της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας, επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν, υποχρεούται όπως εφαρμόση αυτήν, εις τας αποικίας, τας κτήσεις ή προτεκτοράτα αυτού, συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 35 του Καταστατικού Χάρτου της Διεθνούς Οργανώσεως της Εργασίας.

Άρθρον 17.

Παν Μέλος επικυρούν την παρούσαν Σύμβασιν δύναται να καταγγέλλη αυτήν μετά πάροδον δεκαετίας από της ενάρξεως της ισχύος αυτής δια πράξεως ανακοινουμένης προς τον Γενικόν Διευθυντήν του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας και υπ' αυτού καταχωριζομένης. Η καταγγελία έχει αποτελέσματα μόνον μετά πάροδον έτους αφ' ης καταχωρισθή εις το Διεθνές Γραφείον Εργασίας.

Άρθρον 18.

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας δέον όπως τουλάχιστον ανά πάσαν δεκαετίαν υποβάλλη εις την Γενικήν Συνδιάσκεψιν έκθεσιν επί της εφαρμογής της παρούσης Συμβάσεως και αποφασίζη την αναγραφήν εις την ημερησίαν διάταξιν της Συνδιασκεύεως θέματος αναθεωρήσεως ή τροποποιήσεως της ειρημένης Συμβάσεως.

Άρθρον 19. Το γαλλικόν και αγγλικόν κείμενον

της παρούσης Συμβάσεως είναι εξ ίσου αυθεντικά.